

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 21ης Ιουνίου 1989

σχετικά με τη μείωση της ατμοσφαιρικής ρύπανσης που προκαλείται από τις νέες εγκαταστάσεις καύσης αστικών απορριμμάτων

(89/429/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 130' P,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽²⁾,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽³⁾, Εκτιμώντας:

ότι τα προγράμματα δράσης των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων σε θέματα περιβάλλοντος του 1973⁽⁴⁾, 1977⁽⁵⁾, 1983⁽⁶⁾ και 1987⁽⁷⁾ υπογραμμίζουν τη σημασία της πρόληψης και της ελάττωσης της ρύπανσης της ατμόσφαιρας·

ότι στο ψήφισμα του Συμβουλίου της 19ης Οκτωβρίου 1987 σχετικά με το πρόγραμμα δράσης σε θέματα περιβάλλοντος για την περίοδο 1987-1992⁽⁸⁾ δηλώνεται ότι είναι σκόπιμο να συγκεντρωθεί η κοινοτική δράση, μεταξύ άλλων, στην εφαρμογή κατάλληλων προδιαγραφών με στόχο τη διασφάλιση μιας αποτελεσματικής προστασίας της δημόσιας υγείας και του περιβάλλοντος·

ότι στην οδηγία 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 15ης Ιουλίου 1975 περί των στερεών αποβλήτων⁽⁹⁾ προβλέπεται ότι τα απορρίμματα (στερεά απόβλητα) διατίθενται χωρίς να θέτουν σε κίνδυνο την υγεία του ανθρώπου και χωρίς να βλάπτουν το περιβάλλον· ότι, για το λόγο αυτόν, η εν λόγω οδηγία επιβάλλει, για κάθε εγκατάσταση ή επιχείρηση επεξεργασίας των απορριμμάτων, τη χορήγηση ειδικής άδειας από την αρμόδια αρχή όπου καθορίζονται, μεταξύ άλλων, τα προληπτικά μέτρα που πρέπει να λαμβάνονται·

ότι η οδηγία 84/360/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1984 σχετικά με την καταπολέμηση της ατμοσφαιρικής ρύπανσης που προέρχεται από βιομηχανικές εγκαταστάσεις⁽¹⁰⁾ προβλέπει ότι τα κράτη μέλη εφαρμόζουν πολιτικές και στρατηγικές στις οποίες περιλαμβάνονται κατάλληλα μέτρα, προκειμένου να προσαρμόσουν προοδευτικά τις υπάρχουσες εγκαταστάσεις στην τελειότερη διαθέσιμη τεχνολογία που δεν συνεπάγεται υπερβολική αύξηση του κόστους· ότι οι εν λόγω διατάξεις εφαρμόζονται ιδίως σε ό,τι αφορά τις υπάρχουσες εγκαταστάσεις καύσης αστικών απορριμμάτων·

ότι η οδηγία 84/360/ΕΟΚ προβλέπει ότι, εάν χρειάζεται, το Συμβούλιο κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής καθορίζει με ομοφωνία τις οριακές τιμές εκπομπής οι οποίες βασίζονται στην καλύτερη διαθέσιμη τεχνολογία που δεν συνεπάγεται υπερβολική αύξηση του κόστους και στις κατάλληλες τεχνικές και μεθόδους μέτρησης·

ότι η καύση των αστικών απορριμμάτων παράγει εκπομπές ουσιών οι οποίες δύνανται να προκαλέσουν ρύπανση της ατμοσφαιρικής και μέσω αυτής βλάβες στην υγεία του ανθρώπου και στο περιβάλλον· ότι, σε ορισμένες περιπτώσεις, η ρύπανση αυτή μπορεί να έχει διαμεθοριακό χαρακτήρα·

ότι οι τεχνικές ελάττωσης των εκπομπών ορισμένων ρύπων που προέρχονται από τις εγκαταστάσεις καύσης των αστικών απορριμμάτων έχουν αναπτυχθεί σε ικανοποιητικό βαθμό· ότι μπορούν να εφαρμοστούν στις υπάρχουσες εγκαταστάσεις καύσης σταδιακά, λαμβάνοντας υπόψη τα τεχνικά χαρακτηριστικά των εγκαταστάσεων και το ότι είναι σκόπιμο να μη συνεπιφέρουν υπερβολική αύξηση του κόστους· ότι οι τεχνικές αυτές επιτρέπουν την επίτευξη συγκεντρώσεων ρύπων στα αέρια της καύσης οι οποίες δεν υπερβαίνουν ορισμένες οριακές τιμές·

(1) ΕΕ αριθ. C 75 της 23. 3. 1988, σ. 8.

(2) ΕΕ αριθ. C 69 της 20. 3. 1989, σ. 223.

(3) ΕΕ αριθ. C 318 της 12. 12. 1988, σ. 3.

(4) ΕΕ αριθ. C 112 της 20. 12. 1973, σ. 1.

(5) ΕΕ αριθ. C 139 της 13. 6. 1977, σ. 1.

(6) ΕΕ αριθ. C 46 της 17. 2. 1983, σ. 1.

(7) ΕΕ αριθ. C 328 της 7. 12. 1987, σ. 1.

(8) ΕΕ αριθ. L 194 της 25. 7. 1975, σ. 47.

(9) ΕΕ αριθ. L 188 της 16. 7. 1984, σ. 20.

ότι σε όλα τα κράτη μέλη υπάρχουν νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις σχετικά με την καταπολέμηση της ατμοσφαιρικής ρύπανσης που προέρχεται από σταθερές εγκαταστάσεις και ότι σε πολλά κράτη μέλη υπάρχουν ιδιαίτερες διατάξεις που εφαρμόζονται στις εγκαταστάσεις καύσης των αστικών απορριμμάτων.

ότι, με τη θέσπιση οριακών τιμών εκπομπής και άλλων απαιτήσεων για την πρόληψη της ρύπανσης, η Κοινότητα συμβάλλει στην ενίσχυση της αποτελεσματικότητας της δράσης που έχει αναληφθεί από τα κράτη μέλη για την καταπολέμηση της ατμοσφαιρικής ρύπανσης που προέρχεται από τις εγκαταστάσεις καύσης των αστικών απορριμμάτων.

ότι, προκειμένου να εξασφαλισθεί γρήγορα η αποτελεσματική προστασία του περιβάλλοντος, είναι σκόπιμο να καθοριστούν εύθετες προθεσμίες για την προσαρμογή των υπάρχουσών εγκαταστάσεων καύσης στην τελειότερη διαθέσιμη τεχνολογία χωρίς υπερβολική αύξηση του κόστους· ότι είναι σκόπιμο να ισχύουν εντέλει οι ίδιοι όροι σ' όλες τις υπάρχουσες εγκαταστάσεις καύσης αστικών απορριμμάτων με εκείνους που ισχύουν, ανάλογα με την κατηγορία της καθεμιάς για τις νέες εγκαταστάσεις.

ότι οι απαιτήσεις που πρέπει να επιβληθούν στις υπάρχουσες εγκαταστάσεις οφείλουν να περιλάβουν την υποχρέωση ταυτόχρονης τήρησης των οριακών τιμών για τις εκπομπές των σημαντικότερων ρύπων και των κατάλληλων συνθηκών καύσης· ότι, κατά τον καθορισμό αυτών των συνθηκών καύσης, θα πρέπει να ληφθούν υπόψη ενδεχόμενες σημαντικές τεχνικές δυσκολίες· ότι ενδείκνυται να προβλεφθούν μέτρα και κατάλληλοι έλεγχοι στις εγκαταστάσεις καύσης και ότι θα πρέπει το κοινό να ενημερώνεται επί των εξαχθέντων αποτελεσμάτων.

ότι πρέπει να ληφθεί υπόψη το πρόβλημα των εκπομπών διοξινίων και φουρανίου.

ότι παράλληλα με τον καθορισμό των οριακών τιμών εκπομπής ρύπων θα πρέπει να ενθαρρυνθεί η ανάπτυξη και η διάδοση των γνώσεων και χρήσης της «καθαρής» τεχνολογίας, ως μέρους των προληπτικών προσπαθειών για την καταπολέμηση της ρύπανσης του περιβάλλοντος στην Κοινότητα, ιδίως όσον αφορά τη διάθεση των απορριμμάτων.

ότι, σύμφωνα με το άρθρο 130 Σ της συνθήκης, η θέσπιση των κοινοτικών αυτών διατάξεων δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να διατηρούν ή να θεσπίζουν αυστηρότερα μέτρα για την προστασία του περιβάλλοντος που δεν αντίκεινται στη συνθήκη,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας νοείται ως:

1. «Ατμοσφαιρική ρύπανση»: η άμεση ή έμμεση εισαγωγή στην ατμόσφαιρα, από τον άνθρωπο, ουσιών ή ενέργειας με δλαβερές επιπτώσεις που μπορούν να θέσουν σε κίνδυνο την υγεία του ανθρώπου, να δλάνουν τους βιολογικούς πόρους και τα οικοσυστήματα, να φθείρουν

τα υλικά αγαθά και να θίξουν ή να παραδλάνουν την ψυχαγωγική λειτουργία, καθώς και τις άλλες νόμιμες χρήσεις του περιβάλλοντος.

2. «Οριακή τιμή εκπομπής»: η συγκέντρωση ή/και η μάζα ρυπαντικών ουσιών, υπέρβαση της οποίας δεν επιτρέπεται στις εκπομπές εγκαταστάσεων για μια ορισμένη χρονική περίοδο.
3. «Αστικά απορρίμματα»: τα οικιακά απορρίμματα, καθώς και τα απορρίμματα των εμπορικών καταστημάτων, γραφείων ή εμπορικών επιχειρήσεων ή άλλα απορρίμματα που μπορούν ως εκ της φύσεως ή της συνθέσεώς τους να εξομοιωθούν προς τα οικιακά απορρίμματα.
4. «Εγκατάσταση καύσης αστικών απορριμμάτων»: κάθε τεχνικός εξοπλισμός που χρησιμοποιείται για την καύση των αστικών απορριμμάτων, με ή χωρίς ανάκτηση της παραγόμενης θερμότητας καύσης, εκτός από τις εγκαταστάσεις που προορίζονται ειδικά για την καύση των υλών καθαρισμού, των χημικών, τοξικών και επικίνδυνων αποβλήτων, των απορριμμάτων που προέρχονται από ιατρικές δραστηριότητες νοσοκομείων ή άλλων ειδικών απορριμμάτων, στην ξηρά όπως και στη θάλασσα, ακόμη και όταν στις εγκαταστάσεις αυτές μπορούν να καίγονται και αστικά απορρίμματα.

Ο παρών ορισμός καλύπτει το χώρο και το σύνολο της εγκατάστασης που αποτελείται από τον καυστήρα και τα συστήματα τροφοδοσίας του με απορρίμματα, με καύσιμα και με αέρα, καθώς και τις συσκευές και εγκαταστάσεις για τον έλεγχο των λειτουργιών της καύσης και τη συνεχή καταγραφή και παρακολούθηση των συνθηκών καύσης.

5. «Υπάρχουσα εγκατάσταση»: εγκατάσταση καύσης των αστικών απορριμμάτων της οποίας η άδεια λειτουργίας χορηγείται πριν από την 1η Δεκεμβρίου 1990.
6. «Ονομαστικό δυναμικό» της εγκατάστασης καύσης: το άθροισμα του δυναμικού καύσης των καμίνων που αποτελούν την εγκατάσταση, όπως προβλέπεται από τον κατασκευαστή και επιβεβαιώνεται από το χειριστή, αφού ληφθεί ιδιαίτερα υπόψη η θερμική ισχύς των απορριμμάτων, εκφραζόμενη ως ποσότητα των καιομένων ανά ώρα απορριμμάτων.

Άρθρο 2

Σύμφωνα με το άρθρο 13 της οδηγίας 84/360/ΕΟΚ, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα ώστε η εκμετάλλευση των υπάρχουσών εγκαταστάσεων καύσης αστικών απορριμμάτων να υπόκειται:

- α) στην περίπτωση εγκαταστάσεων που το ονομαστικό τους δυναμικό ισούται ή υπερβαίνει τους 6 τόνους απορριμμάτων ανά ώρα: το αργότερο, την 1η Δεκεμβρίου 1996, στους ίδιους όρους με εκείνους που επιδλάνονται στις νέες εγκαταστάσεις καύσης του ίδιου δυναμικού, σύμφωνα με την οδηγία 89/369/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 8ης Ιουνίου 1989 σχετικά με την πρόληψη της ατμοσφαιρικής ρύπανσης που προκαλείται από τις νέες εγκαταστάσεις καύσης αστικών απορριμμάτων⁽¹⁾, εκτός από τις διατάξεις του άρθρου 4, που αντικαθίστανται από τις διατάξεις του άρθρου 4 της παρούσας οδηγίας.

(¹) ΕΕ αριθ. L 163 της 14. 6. 1989, σ. 32.

6) Στην περίπτωση άλλων εγκαταστάσεων:

- i) το αργότερο την 1η Δεκεμβρίου 1995, στους όρους που καθορίζονται από τα άρθρα 3 μέχρι 7 της παρούσας οδηγίας,
- ii) το αργότερο την 1η Δεκεμβρίου 2000, στους ίδιους πόρους με αυτούς που επιβάλλονται στις νέες εγκαταστάσεις καύσης του ίδιου δυναμικού σύμφωνα με την οδηγία 89/369/ΕΟΚ, εκτός από τις διατάξεις του άρθρου 4 που αντικαθίστανται από εκείνες του άρθρου 4 της παρούσας οδηγίας.

Οι αρμόδιες αρχές μεριμνούν ώστε η ενδεχόμενη προσαρμογή των υπαρχουσών εγκαταστάσεων, που έχει αποφασισθεί λαμβάνοντας υπόψη τη διάρκεια της εναπομένουσας ζωής τους και τις προθεσμίες και όρους που καθορίζονται από την παρούσα οδηγία, να λάβει χώρα το συντομότερο δυνατόν.

Άρθρο 3

1. Το αργότερο την 1η Δεκεμβρίου 1995 στις υπάρχουσες εγκαταστάσεις καύσης των αστικών απορριμμάτων εφαρμόζονται οι ακόλουθες οριακές τιμές εκπομπής, αναγόμενες στις ακόλουθες συνθήκες: θερμοκρασία 273 K, πίεση 101,3 kPa, 11 % οξυγόνο ή 9 % CO₂ ξηρού αερίου:

- α) εγκαταστάσεις που το ονομαστικό τους δυναμικό είναι κατώτερο των 6 τόνων απορριμμάτων ανά ώρα αλλά είναι ίσο ή υπερβαίνει τον 1 τόνο ανά ώρα
— συνολικός κονιορτός = 100 mg/Nm³.
- β) εγκαταστάσεις που το ονομαστικό τους δυναμικό είναι κατώτερο του 1 τόνου απορριμμάτων ανά ώρα
— συνολικός κονιορτός = 600 mg/Nm³.

2. Στην περίπτωση των εγκαταστάσεων με ονομαστικό δυναμικό κατώτερο του 1 τόνου ανά ώρα, οι οριακές τιμές εκπομπής μπορούν να αναφέρονται σε περιεκτικότητα σε οξυγόνο 17 %. Στην περίπτωση αυτή, οι τιμές συγκέντρωσης δεν μπορούν να υπερβούν τις τιμές που καθορίζονται στην παράγραφο 1 διηρημένες διά του 2,5.

3. Οι αρμόδιες αρχές καθορίζουν, εφόσον το κρίνουν αναγκαίο, όρια εκπομπής για τους ρύπους που δεν αναφέρονται στην παράγραφο 1 λαμβάνοντας υπόψη τη σύνθεση των καυόμενων απορριμμάτων και τα χαρακτηριστικά της εγκατάστασης καύσης. Προκειμένου να καθορίσουν αυτές τις οριακές τιμές εκπομπής, οι αρχές λαμβάνουν υπόψη της πιθανές βλαβερές συνέπειες των εξεταζόμενων ρύπων για τη δημόσια υγεία και το περιβάλλον και τη χρήση της τελειότερης διαθέσιμης τεχνολογίας που δεν συνεπάγεται υπερβολικό κόστος. Μπορούν ειδικότερα να καθορίζουν τις οριακές τιμές εκπομπής για τις διοξίνες και τα φουράνια.

Άρθρο 4

- 1. α) Το αργότερο την 1η Δεκεμβρίου 1996 οι υπάρχουσες εγκαταστάσεις καύσης αστικών απορριμμάτων με δυναμικό 6 τόνους ανά ώρα και άνω οφείλουν να τηρούν τις ακόλουθες συνθήκες καύσης: τα αέρια που προέρχονται από την καύση των απορριμμάτων πρέπει να φθάνουν, μετά την τελευταία εισαγωγή αέρα καύσεως και ακόμα στις πιο αντίξοες συνθήκες, σε θερμοκρασία 850° C τουλάχιστον, παρουσία 6 %

τουλάχιστον οξυγόνου επί δύο τουλάχιστον δευτερόλεπτα. Σε περίπτωση πάντως σημαντικών τεχνικών δυσχερειών, η τήρηση του χρόνου των δύο δευτερολέπτων πρέπει να εφαρμόζεται το αργότερο από τη στιγμή που γίνεται η ανανέωση των κιβάνων.

- β) το αργότερο την 1η Δεκεμβρίου 1995 οι λοιπές υπάρχουσες εγκαταστάσεις οφείλουν να τηρούν τις ακόλουθες συνθήκες καύσης: τα αέρια που προέρχονται από την καύση των απορριμμάτων πρέπει να φθάνουν, μετά την τελευταία εισαγωγή αέρα καύσεως και ακόμα στις πιο αντίξοες συνθήκες, σε θερμοκρασία 850° C τουλάχιστον, παρουσία 6 % τουλάχιστον οξυγόνου και αυτό επί επαρκές χρονικό διάστημα η διάρκεια του οποίου θα καθοριστεί από τις αρμόδιες αρχές.

2. Εντός των προθεσμιών που καθορίζονται στην παράγραφο 1 για κάθε κατηγορία εγκαταστάσεων αντίστοιχα, κάθε υπάρχουσα εγκατάσταση πρέπει να τηρεί κατά τη λειτουργία της μια οριακή τιμή 100 mg/Nm³ όσον αφορά τη συγκέντρωση μονοξειδίου του άνθρακα (CO) στα αέρια καύσεως.

Το όριο αυτό αναφέρεται στις ακόλουθες συνθήκες: θερμοκρασία 273 K, πίεση 101,3 kPa, 11 % οξυγόνο ή 9 % CO₂ ξηρό αέριο.

3. Μπορούν να γίνουν δεκτοί όροι διαφορετικοί από αυτούς που καθορίζονται στην παράγραφο 1, εάν οι κλίβανοι καύσης ή οι εγκαταστάσεις επεξεργασίας των αερίων καύσης χρησιμοποιούν κατάλληλες τεχνικές, με την προϋπόθεση ότι με την χρησιμοποίηση αυτών των τεχνικών τα επίπεδα πολυχλωροδιβενζοδιοξινών (PCDD) και πολυχλωροδιβενζοφουρανίων (PCDF) που εκπέμπονται, είναι ίσα ή κατώτερα από τα επίπεδα που επιτυγχάνονται με τους τεχνικούς όρους που καθορίζονται στην παράγραφο 1.

Οι αποφάσεις που λαμβάνονται κατ' εφαρμογή της παρούσας παραγράφου ανακοινώνονται στην Επιτροπή από τις αρμόδιες αρχές που έχουν οριστεί για το σκοπό αυτόν από τα κράτη μέλη.

Άρθρο 5

1. Τα επίπεδα θερμοκρασίας και η περιεκτικότητα σε οξυγόνο που καθορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1, είναι ελάχιστες τιμές οι οποίες πρέπει να τηρούνται συνεχώς κατά τη λειτουργία της εγκατάστασης.

2. Η συγκέντρωση μονοξειδίου του άνθρακα (CO) η οποία καθορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 αντιστοιχεί:

- α) στην περίπτωση των εγκαταστάσεων ονομαστικού δυναμικού ίσου ή ανώτερου των 6 τόνων ανά ώρα, στην οριακή τιμή για το μέσο ωριαίο όρο. Εξάλλου τουλάχιστον το 90 % όλων των μετρήσεων που πραγματοποιούνται κατά τη διάρκεια περιόδου 24 ωρών πρέπει να είναι κατώτερες από 150 mg/Nm³.
- β) στην περίπτωση των εγκαταστάσεων ονομαστικού δυναμικού κατώτερου των 6 τόνων ανά ώρα αλλά τουλάχιστον 1 τόνου ανά ώρα, στην οριακή τιμή για το ωριαίο μέσο όρο.
- γ) στην περίπτωση των εγκαταστάσεων ονομαστικού δυναμικού κατώτερου του ενός τόνου ανά ώρα, στην οριακή τιμή για τον ημερήσιο μέσο όρο.

Οι προαναφερόμενοι μέσοι όροι υπολογίζονται λαμβάνοντας υπόψη μόνο τις ώρες πραγματικής λειτουργίας της εγκατάστασης, συμπεριλαμβανομένων των χρονικών περιόδων έναρξης και παύσης της λειτουργίας των κλιδάνων.

3. Στην περίπτωση του κονιορτού, όταν απαιτείται η συνεχής μέτρηση σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6:

- α) κανένας από τους κινητούς επταήμερους μέσους όρους των τιμών συγκέντρωσης γι' αυτές τις ουσίες δεν πρέπει να υπερβαίνει την αντίστοιχη οριακή τιμή·
- β) κανένας από τους ημερίσιους μέσους όρους των τιμών συγκέντρωσης που μετρούνται γι' αυτές τις ουσίες δεν πρέπει να υπερβαίνει κατά περισσότερο από 30 % την αντίστοιχη οριακή τιμή.

Για τον υπολογισμό των μέσων όρων που αναφέρονται ανωτέρω λαμβάνονται υπόψη αποκλειστικά οι περιόδοι πραγματικής λειτουργίας της εγκατάστασης, περιλαμβανομένων των χρονικών περιόδων της έναρξης και της παύσης της λειτουργίας των κλιδάνων.

4. Στην περίπτωση του ολικού κονιορτού, όταν απαιτούνται σύμφωνα με το άρθρο 6 περιοδικές μετρήσεις, οι τιμές των συγκεντρώσεων που προκύπτουν από τη διεξαγωγή των μετρήσεων που καθορίζονται από τις αρμόδιες αρχές δύναμει των διατάξεων του άρθρου 6 παράγραφοι 3, 4 και 5, δεν πρέπει να υπερβαίνουν την οριακή τιμή.

Άρθρο 6

1. Το αργότερο την 1η Δεκεμβρίου 1995, θα απαιτούνται οι ακόλουθες μετρήσεις για τις υπάρχουσες εγκαταστάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 2 στοιχείο β):

α) συγκεντρώσεις ορισμένων ουσιών στα αέρια της καύσης:

- i) μετρούνται και καταγράφονται συνεχώς οι συγκεντρώσεις συνολικού κονιορτού, μονοξειδίου του άνθρακα (CO) και οξυγόνου, όταν το ονομαστικό δυναμικό της εγκατάστασης είναι ίσο ή ανώτερο από 1 τόνο ανά ώρα,
- ii) μετρούνται περιοδικά οι συγκεντρώσεις ολικού κονιορτού, οξυγόνου και μονοξειδίου του άνθρακα (CO), όταν το ονομαστικό δυναμικό των υπαρχουσών εγκαταστάσεων είναι κατώτερο από 1 τόνο απορριμάτων ανά ώρα·

β) παράμετροι εκμετάλλευσης:

- i) μετρούνται και καταγράφονται συνεχώς η θερμοκρασία των αερίων στην περιοχή όπου πληρούνται οι συνθήκες που επιβάλλονται από το άρθρο 4 παράγραφος 1,
- ii) ο χρόνος παραμονής των αερίων καύσης στην ελάχιστη θερμοκρασία των 850° C, που καθορίζεται από το άρθρο 4 παράγραφος 1, στις πλέον αντίξοες συνθήκες εκμετάλλευσης που προβλέπονται για την εγκατάσταση, πρέπει να επαληθεύεται καταλλήλως, τουλάχιστον μία φορά μετά την ενδεχόμενη αναπροσαρμογή της εγκατάστασης και, σε κάθε περίπτωση, πριν από την 1η Δεκεμβρίου 1995.

2. Τα αποτελέσματα των μετρήσεων που ορίζονται στην παράγραφο 1 ανάγονται στις ακόλουθες συνθήκες:

— θερμοκρασία 273 K, πίεση 101,3 kPa, 11 % οξυγόνου ή 9 % CO₂, ξηρό αέριο.

Μπορεί πάντως σε περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 3 παράγραφος 2 να αναχθούν στις ακόλουθες συνθήκες:

— θερμοκρασία 273 K, πίεση 101,3 kPa, 17 % οξυγόνου, ξηρό αέριο.

3. Τα αποτελέσματα των μετρήσεων καταγράφονται, γίνονται αντικείμενο επεξεργασίας και παρουσιάζονται με τρόπο ώστε οι αρμόδιες αρχές να μπορούν να εξακριβώνουν την τήρηση των επιβαλλόμενων όρων, σύμφωνα με διαδικασίες που καθόρισαν οι ίδιες οι αρχές.

4. Οι διαδικασίες, οι μέθοδοι και ο εξοπλισμός δειγματοληψίας και μετρήσεων που χρησιμοποιούνται, προκειμένου να τηρηθούν οι υποχρεώσεις που καθορίζονται από την παράγραφο 1, όπως και η θέση των σημείων δειγματοληψίας ή μετρήσεων, θα πρέπει να έχουν την προηγούμενη έγκριση των αρμοδίων αρχών.

5. Στην περίπτωση των περιοδικών μετρήσεων, καθορίζονται κατάλληλα προγράμματα μετρήσεων από τις αρμόδιες αρχές, κατά τρόπο ώστε να εξασφαλίζεται ότι τα αποτελέσματα είναι αντιπροσωπευτικά του συνήθους επιπέδου εκπομπής των εξεταζόμενων ουσιών.

Τα λαμβανόμενα αποτελέσματα θα πρέπει να επιτρέπουν την εξακρίβωση της τήρησης των εφαρμοζόμενων οριακών τιμών.

Άρθρο 7

1. Σε περίπτωση που οι μετρήσεις δείχνουν ότι οι οριακές τιμές που καθορίζονται από την παρούσα οδηγία έχουν ξεπεραστεί, η αρμόδια αρχή ενημερώνεται σχετικά το συντομότερο δυνατόν. Μερικά ώστε η συγκεκριμένη εγκατάσταση να μη συνεχίζει τη λειτουργία της όσο δεν τηρούνται οι προδιαγραφές εκπομπών και λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα προκειμένου να επέλθουν οι απαραίτητες τροποποιήσεις στην εγκατάσταση ή να παύσει η λειτουργία της.

2. Οι αρμόδιες αρχές καθορίζουν την ανώτατη επιτρεπόμενη περίοδο των τεχνικά αναπόφευχτων στάσεων λειτουργίας των συστημάτων καθορισμού κατά την διάρκεια των οποίων οι συγκεντρώσεις στα ατμοσφαιρικά απόβλητα, των ουσιών των οποίων αυτά τα συστήματα επιδιώκουν τη μείωση, υπερβαίνουν τις προβλεπόμενες οριακές τιμές. Σε περίπτωση βλάβης, ο χειριστής περιορίζει ή διακόπτει τις λειτουργίες από τη στιγμή που αυτό είναι εφικτό και μέχρι τη στιγμή που είναι εφικτή η αποκατάσταση της κανονικής λειτουργίας. Η εγκατάσταση δεν είναι δυνατόν σε καμία περίπτωση να υπερβεί τις 16 ώρες αδιάκοπης λειτουργίας, η δε συνολική διάρκειά της σε διάστημα ενός έτους πρέπει να είναι κατώτερη από 200 ώρες.

Η περιεκτικότητα σε κονιορτό των αποβλήτων για τις περιόδους που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να υπερβεί τα 600 mg/Nm³ και πρέπει επίσης να τηρούνται όλοι οι υπόλοιποι όροι, ιδίως αυτοί που αφορούν την καύση.

Άρθρο 8

Με την επιφύλαξη των διατάξεων που εφαρμόζονται σχετικά με το εμπορικό απόρρητο, οι πληροφορίες σχετικά με τις υποχρεώσεις που επιβάλλονται στις υπάρχουσες εγκαταστάσεις καύσης σύμφωνα με την παρούσα οδηγία και τα αποτελέσματα των ελέγχων που προβλέπονται στα άρθρα 5 και 6 πρέπει να τίθενται στη διάθεση του κοινού, σύμφωνα με τις κατάλληλες διαδικασίες και τη μορφή που καθορίζουν οι αρμόδιες αρχές.

Άρθρο 9

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα, προκειμένου να εξακριβώνεται από τις αρμόδιες αρχές η τήρηση των όρων που επιβάλλονται στις υπάρχουσες εγκαταστάσεις καύσης σύμφωνα με την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 10

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία πριν από την 1η

Δεκεμβρίου 1990. Πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

2. Τα κράτη μέλη φροντίζουν να ανακοινώσουν στην Επιτροπή τα κείμενα των διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 11

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Λουξεμβούργο, 21 Ιουνίου 1989.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

C. ARANZADI